

CSUPA KOMA

Hol jártam én? Az árkon át.
Mit láttam én? Csupa komát.
Elől ment a veréb koma,
Utána ment nyuszi koma,
Azután meg róka koma,
Utoljára farkas koma...
Ugye mondtam: csupa koma!

Koma, koma... de hát aztán?
Sétáltak az árok partján,
Egyszer csak szól veréb koma;
– Hallod-e, te, nyuszi koma,
Aztán meg te róka koma,
Utoljára farkas koma,
Mindenféle furcsa koma!
Nem látjátok: de nagy árok!
Tudom, át nem ugorjátok!

– Megkövetjük veréb komát:
Mi nem ugrunk az árkon át?
Megmutatjuk, rontjuk-bontjuk:
De bizony csak átugorjuk!
Kiabál a nyuszi koma,
Aztán meg róka koma,
Utoljára farkas koma,
Mindenféle furcsa koma.

Veréb koma nem hallgathat:
– No, ki ugrik legnagyobbat?
Lássuk: én-e, te-e, ő-e?
Hopp, utánam, csak előre! –

Veréb koma szárnya mozdul,
Hamar ott van az árkon túl,
Hogy szállt, észre nem is vették,
Bezzeg meg is éljenezték.

Most azt mondja róka koma,
Aztán meg a farkas koma,
Mindenféle furcsa koma:
– Most rajtad a sor, nyuszi koma!

Nyuszi koma nagyot ugrik,
De a lába egyet csuklik,
Mi a vége? – Az a vége:
Zsupsz! az árok közepébe!

Most azt mondja róka koma:
– Készüljön a nagy lakoma!
Sajnálom ám nyuszi komát,
Hogy nem ugrott az árkon át.
Túl leszek én egy ugrással –
Uccu, lábam, repíts által!
Mi a vége? – Az a vége:
Zsupsz! az árok közepébe!

Most azt mondja farkas koma:
– Ejnye, ejnye, nyuszi koma,
Meg azután róka koma,
Mindenféle furcsa koma!
Nem gondoltam, hogy így jártok –
Majd átugrom én az árkot!

S az ároknak neki szalad,
Porzik az út, a part szakad.
Mi a vége? – Az a vége:
Zsupsz! az árok közepébe!

Búslakodik nyuszi koma,
Gondolkozik róka koma,
Mérgeskedik farkas koma,
Mindenféle furcsa koma.

Három napja immár ott van
Mind a három az árokban.
Hová lesznek? Mit tegyenek?
Oly éhesek! Mit egyenek?

Végre így szól farkas koma:
– Csitt, csendesség, nyuszi koma,
Meg azután róka koma,
Mindenféle furcsa koma!
Nem jutunk mi innen kijebb!
Ki közöttünk a legkisebb?
Együk meg azt vacsorára,
Tán jól lakunk vele mára.

Letérdepel nyuszi koma:
– Kérem szépen, róka koma,
Esedezem, farkas koma,
Mindenféle furcsa koma!
Ne legyek én vacsorátok,
Kijutok én, meglássátok!
Titeket is kimentelek,
Mire valók a kötelek?

Nyuszi koma partnak mászik,
Örül neki a két másik.
Egyszer, magát csak kidobja
S lekiált a mély árokba:
– Róka koma, farkas koma,
Mindenféle furcsa koma!
Jó étvágyat, jó mulatást!
Mi többé nem látjuk egymást!

Megszeppen ám róka koma,
Hogy belőle lesz lakoma.
Töprekedik, hogy mit tegyen?
Kapja magát hirtelen:
– Farkas koma, éhség kerget,
Megezek, mint legkisebbet!
Elibe áll farkas koma:
– Nem úgy van az, róka koma!
Ravasz kópé, engedelmet,
Én eszek meg, mint kisebbet!

Meg is ette, jól is lakott –
Ott töltött még három napot.

Farkas koma éhes újra,
Kínjában a földet túrja.
Ordítózik éhségében,
Vadász koma ott megy éppen.
Durr! lelövi farkas komát –
Viszi haza az árkon át.

Jó éjszakát, farkas koma,
Nem különben róka koma!
Vigyázz, vigyázz, nyuszi koma,
Mindenféle furcsa koma,
Meg ne lásson vadász koma!
Nincsen tovább, Pista koma!